

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת במדבר השע"ט

חמש הפקודים

השבת אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים אֶת חֲמֵשׁ
בַּמִּדְבָּר. חֲמֵשׁ בַּמִּדְבָּר נִקְרָא בְּפִי
חַז"ל "חֲמֵשׁ [חֲמֵשׁ] הַפְּקוּדִים".
מִדּוּעַ הוּא נִקְרָא כֵּךְ?

פִּרְשְׁתָּנוּ פּוֹתַחַת בְּצוּי שְׂצוּהָ ה'
אֶת מִשֶּׁה רַבְּנֵי, לַפְּקוּד אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, כְּלוּמֵר - לַסְּפוּר אוֹתָם.
גַּם לַקְּרֵאת סוּף סִפֵּר בַּמִּדְבָּר,
כְּשֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּבֵר עָמְדוּ לְהִכָּנֵס
אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, ה' צִוָּה לַפְּקוּד
אוֹתָם שׁוֹב. וּבִגְלָל שֶׁבַחֲמֵשׁ הַזֶּה
נִפְקְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמָה פְּעָמִים,
הוּא נִקְרָא "חֲמֵשׁ הַפְּקוּדִים".

אֲבָל בְּאֵמַת, לָמָּה ה' רָצָה
שְׂמִשֶּׁה יִסְפוּר אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל? מָה, ה' לֹא יוֹדֵעַ כְּמָה
הֵם! בְּרוּר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ!

חֲכָמֵינוּ אָמְרוּ שֶׁה' רָצָה לְהִרְאוֹת
בְּכֶךְ עַד כְּמָה הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ,
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שְׁאֲנַחְנוּ
אוֹהֲבִים לַסְּפוּר אֶת הַדְּבָרִים
שֶׁחֲשׂוֹבִים לָנוּ, אֶת הַמִּשְׁחָקִים
שֶׁלָּנוּ אוֹ אֶת הָאוֹסְפִים שֶׁלָּנוּ
- כֵּךְ ה' אוֹהֵב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְסוֹפֵר אוֹתָם. וְהוּא מְרָאֶה לָנוּ
זֹאת בְּכֶךְ שֶׁהוּא סוֹפֵר אוֹתָנוּ
שׁוֹב וְשׁוֹב!

2 שעת
סיפור

5 יום שחרור
ירושלים

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

הכניסה את בעלה לרשימה השחורה, ושללה ממנו כל תקנה לקדום.

התגובה הראשונה שלי היתה פַּעַס. לַעֲבֹד את הקריירה של עובד מבריק וחרוץ בשל האשמות קלושות שפאלה - זהו פֶּשַׁע! אך תגובתי השנייה היתה השתוממות. לא יכלתי שלא לתהות על הסתבכותה של אותה הלשנה למחלקת כח-אדם. האם אותו עובד יכול היה לתאר לעצמו שפסח רכילות קטנה תגרום לעכוב רציני בקריירה של עמיתו? האם הוא שקל, ולו לרגע, את ההשלכות שעשויות להיות למלים שיצאו מפיו? ובדומה, עתידם של כִּמְהָ מֵאֲתָנוּ נִפְגַּע בְּגִלְל אֲנָשִׁים שֶׁלֹא חֲשַׁבּוּ לִפְנֵי שֶׁדִּבְּרוּ? הַהֲבֵנָה הַפְתָּה בִּי: לְמִלִּים יֵשׁ מִשְׁקָל - הֵן גּוֹרְמוֹת לְדִבְרִים לְהִתְרַחֵשׁ בְּמִצִּיאוֹת.

מתוך תובנה חדשה זו נפרדתי לשלום מהטכנאי שסיים לנקות את השטיחים שלנו, שבוע לאחר אותה שיחה. בחינה מדקדקת של השטיח ושל שיטת עבודתו גרמה לי לחוש אי שביעות רצון מאיכות השרות

הדבור עולה ביקר

לאחרונה, כְּשֶׁדִּבַּרְתִּי עִם אַחַת מִמְּחַבְּרֹתַי, הָיָא גִלְתָּה לִּי, שֶׁבַּעֲלָה אִינוּ מְרַצָּה מַעֲבֹדְתוֹ הַנוֹכְחִית. מִסְתַּבֵּר שֶׁמִּמְחַלְקַת כֹּחַ-הָאָדָם בַּחֲבֵרָה הוֹדִיעָה לוֹ שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ לַעֲבֹד בְּמִחְלָקָה שְׁלוֹ, אֲךֹּ אֵין סָכְנִי שִׁיזְכֶּה לְקַדּוֹם כָּל־שָׁהוּ. גִּישָׁה שֶׁכָּזוֹ לֹא הִיְתָה אֲפִינִית לְתַאגִּיד הַגָּדוֹל שָׁבוּ עֲבַד, וְאֵנִי שְׁאַלְתִּי אוֹתָהּ מָה גֵרַם לְמַצֵּב בְּלִיתִי שִׁגְרָתִּי זֶה.

היא נאנחה. כְּנִרְאָה, אֶחָד מִמְּחַבְּרָיו לַעֲבֹדָה שֶׁל בַּעֲלָה דִּחוּ לְמִמְחַלְקַת כֹּחַ אָדָם שֶׁרָאָה אֶת בַּעֲלָה מְבַצֵּעַ "פֶּשַׁע" חֲמור: שְׁמוּשׁ בְּמִים הַמִּינִירָלִים שֶׁבְּמִכָּל לְצֻרָה וְטִילַת יָדִים לִפְנֵי אֲכִילַת לֶחֶם. עֲבָרָה זֹאת וְעוֹד כְּמָה עֲמוּתִים עִם חֵבֶר לַעֲבֹדָה

הנחתי את השפופרת בעריסתה, ולא התקשרתי לחברה. השטיחים שלי היו נקיים, והדברים השוליים שעצבנו אותי לא היו חשובים דים כדי לסכן את שמו הטוב ואת הקרירה של אותו אדם.

• • •

חז"ל מלמדים אותנו, שיכלתנו לדבר מבדילה אותנו מממלכת החיות. יכלת הדבור היא תכונה אנושית. למלים יש כח רב. הן יכולות לבנות ולהרס עולמות שלמים. האגדה מספרת על מלך שסבל ממחלה נדירה, וכמעט בלתי ניתנת לרפוי. התרופה היחידה למחלתו היתה פוס של חלב לביאות. היה זה צו קשה לבצוע, ואכלו האמציים שבין חילוי רעזו מפחד למחשבה על כך. אדם אחד אמיץ מאוד התנדב להציל את חיי המלך, ובחכמה רבה הצליח להשיג חלב מלביאה. באותו לילה, לאחר שהניח את המנה היקרה במקום מבטחים והלך לישון, התחילו איבריו של האביר רב העז להתנפח. כל אחד מחלקי גופו טען שהכבוד על בצוע מצשה גבורה זה מגיע

שקבלתי. מה גם שהתנהגותו נראתה לי בלתי מקצועית. החברה בעלת המוניטין שאות שרותיה שכרתי, מספקת עשרה ימי אחריות על העבודה, שכוללים תקון של הבציה ללא כל עלות נוספת.

האינסטינקט הראשוני שלי היה כמובן להתלונן. הייתי מוכנה להראות לחברה מה אני יודעת לעשות, כשמחשבה מטרידה עצרה בעדי: ישנו בן אדם בספור הזה.

האדם שזה עתה סים לבנות את השטיחים שלי, יש לו משפחה לפרנס. אם אתקשר לחברה להתלונן, הם מיד יבדקו מי הסכנאי שנשלח אלי. הם ירשמו בתיק שלו שהוא לא הניח את פסות הפלסטיק מתחת לרהיטים שלי וכו". פיצד ישפיע הדבר על הבטחון שיחוש בעבודה? לאחר שהמלים יצאו מפי, לא אוכל למחוק אותן ולהשיב את הנעשה.

לו. בזה אחר זה התרברבו המוח, הרגלים, הידים, העינים והאזנים על חשיבותם העליונה בבצוע המשימה. ואז נפתח הפה ואמר:

"אני טוען שאני לבדי אחראי להצלחת משימה זו. יש לי הפח לזכות אותנו בפרס הגדול, או אם ארצה בכך לגרם למוותנו".

שאר חלקי הגוף הגיבו בבוז למלותיו השחצניות של הפה, אך למחרת בבקר הם נוכחו, לצערם הרב, לראות בצדקתו. כשהגיעה העת להביא למלך את חלב הלבִיאה, טען הפה שמדבר בחלב כלבה. המלך זעם ודן מיד את האביר הנדָהם למות. אך לאחר שהוכיח את טענתו, חזר בו הפה מדבריו, והציל את המצב באמרו, כי סבל מאי שפיות זמנית, והתעקש על כך שהחלב הוא אכן חלב לביאה. המלך שתה את החלב והחלים. מוסר ההשכל של המַשֵּׁל ברור - חיים ומוות ביד הלשון.

החלטתי לא להתלונן על אותו טכנאי היתה הצעד הראשון בדרך למלמד השמוש הנכון

בפי. במשך היום אני משתמשת ביכולת הדבור שלי כדי להתדין, לכנון, לשבח, להצטער, לכפר בעיות ולתקשר. כל פעם שאני פותחת את פי אני בוחרת: האם אשתמש בכח הדבור שלי כדי לרפא או כדי לסגוע? כשאני מרככת את נימת קולי, הילד שאליו אני מדברת חש בהבדל. השמטה של פרט אחד קטן עשויה להציג את הנושא שאני מציגה באור הרבה יותר חיובי.

כרגע, מכיון שאיני יכולה לשים חסם לפי, עד שאשפר את יכולת הדבור שלי, אני מנסה לעשות את המקסימום, בהתחשב במצב. חברות הסוללרי מתגאות, שהדבור באמצעותן אינו עולה ביקר. בסופו של דבר, הייתי רוצה להגיע למצב שבו הדמיו שעולה בדעתי יהיה הרבה יותר חזק מכל פרסמת לטלפון סלולרי. רק הסיסמה תהיה שונה: "דבור עולה ביקר - הוא יכול לגרם לנזק עצום".

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

יום שחרור ירושלים

במוצאי שבת הקרובה נחגוג בעזרת ה' את יום שחרור ירושלים. אז מה בדיוק היה שם? על מה החגיגה?

ילדים חביבים, אתם בוודאי הייתם פעמים רבות הכותל המערבי. ברוך ה' אין לנו בעיה להגיע את הכותל. נוסעים ברכב או באוטובוס, או שבכלל אנחנו גרים קרוב ויכולים ללכת ברגל... אבל לפני קצת יותר מחמישים שנה זה לא היה כל כך פשוט. ירושלים העתיקה לא היתה בידינו! אם תשאלו את סבא או סבתא שלכם, הם בודאי יזכרו את הימים בהם לא היה נתן כלל להגיע אל הכותל. היו משקיפים עליו מרחוק מרחוק ומתגעגעים אליו.

לפני חמישים ושנים שנה ארע דבר עצום. זה התחיל במצב קשה מאד שהיה במדינת ישראל. המדינות הערביות שמסביבנו החליטו לצאת למלחמה קשה נגד ישראל. הם רצו לפגוע בנו בצורה חמורה ומסכנת מאד!

כל תושבי ישראל היו בפחד נוראי. המתח היה חזק מאד. היה נראה שעומדת לפרוץ מלחמה קשה שתוצאותיה עלולות להיות מאוד מאוד עצובות ליהודים שבמדינת ישראל.

ובאמת, מלחמת ששת הימים פרצה. איבדנו חיילים יקרים ועל כך אנחנו מאוד מאוד מצטערים. אבל בזכות החיילים שנלחמו במסירות נפש - זכינו בעזרת ה' לניסים גדולים ועצומים!

לא רק שניצחנו במלחמה, נגד הצבאות הגדולים שרצו להילחם בנו, אלא זכינו גם בשחרור הר הבית, העיר העתיקה בירושלים וחלקים נוספים ברחבי הארץ.

ממצב קשה של חשש חמור לחיי תושבי ישראל, עברנו למצב מדהים בו ירושלים כולה בידינו, וכן יהודה, שומרון, סיני והגולן.

על כל אלה אנחנו מודים ומהללים ביום ירושלים, ומבקשים שהקב"ה ימשיך לעשות לנו ניסים ונפלאות ויבנה לנו את בית המקדש במהרה!

שאלות בכפרשה

1. מאיזה גיל ספרו את בני ישראל?
2. איזה שבט לא נמנה עם בני ישראל?
3. באיזה צד היה דגל מחנה ראובן?
4. מאיזה גיל ספרו את הלויים?
5. כמה לוויים היו בסך הכול?
6. כמה פרשות יש בספר במדבר?
7. מהי הפרשה האחרונה בספר במדבר?

חידת חדגא:

איזה שבט היה בעל מספר האנשים הגדול ביותר?

חידת פולקע:

איזה שבט היה בעל מספר האנשים הקטן ביותר? מדוע?

מילים לירושלים

כמה משמותיה של ירושלים התבלבלו. התוכלו לגלות מה הם?

שדה קורה

לא ירא

וצין

מוריש לי

דק הצעיר

משל

פו יפנה

רקמתי רכבל

ביוס

האמר עתי

לי ילך פיות

נאמירה קנה
